

Samliv

Bygslet grunn til konflikt

Kjære Eva og Henrik!

Min kone og jeg har vært gift i 17 år. Vi har hatt det godt, vi har hatt våre krangler inntil, men aldri noe alvorlig. Vi har begge gjort det bra i jobbene våre, hun som sykepleier, jeg innen data. Økonomien vår er god, vi har to barn og begge klarer seg bra.

Min kone kommer fra en familie med mange penger, mens jeg har måttet jobbe meg opp selv. Vi har bygd hus på tomt til mine svigerforeldre, med utsikt til sjøen. Tomten har vi bygget.

Alt er tilsynelatende bra. Jeg har alltid ønsket å få eget hus med utsikt til sjøen. Men dette har også ført til mange vanskeligheter. Jeg ønsker å kjøpe grunnen rundt huset. Min kones far sier nei, for grunnen skal brukes av min kone og hennes to brødre. Den må ikke deles.

Min kone er enig i dette. Jeg har forsøkt å overbevise alle om det berettigede i mitt ønske, men hele hennes familie er imot. Min kone har endog angrepet meg og sagt at det er ille at jeg kommer med et slikt forslag.

Jeg opplever at jeg står overfor en fremmed. Vi hadde det jo så godt, hvorfor er hun nå så fullstendig illojal overfor meg?

Forholdet vårt har vært vanskelig i de senere år. Min kone klager over at vi ikke snakker sammen, men når jeg forsøker, opplever jeg at hun bare snakker om problemer. Vårt seksualliv har vært dårlig i flere år. Hun avviser meg gang på gang.

D.F.

Kjære D. F.!

Livet sammen, det gjensidige vennskapet, forsterker tilliten mellom paret, og styrker evnen til å tilgi. Men alt dette svekker ofte den seksuelle interesse. Det finnes ikke lenger noen forventning om noe nytt i de erotiske møtene. Det oppstår en ny slags kjærighet som er basert på den trygge og rolige visshet om at vi kan stole fullt og helt på hverandre.

Vi gripes ikke mer av sterke følelser når vi ser hverandre. Vi opplever klart at kjærigheten fortsatt er der, men den er

uten erotisk spenning, uten jublende lykke og ekstase.

I de fleste ekteskap er lidenskapen sterkest de første tre årene, deretter fortar den seg. Dette er tydeligere for kvinnene enn for mannen. Mange menn tilpasser seg lettere hverdagens mer eller mindre ensformighet. Mange trives også med den. De har fortsatt lyst på sex sammen med kvinnene de kjenner i detalj. En del begynner også å se på konen uten begjær, og fenges av andre kvinner.

For mange kvinner er det vanskeligere å fastholde seksualiteten i forholdet når de samtidig lever i denne ensformigheten. Noen tar fatt på huslige gjøremål som menn ikke interesserer seg for. Følelsene er viktige for kvinnene, hun legger vekt på samtalen om følelser, vanskeligheter, fantasier og mye annet. Gjennom denne samtalen fås nærværen, gjensidigheten og en del av intimiteten.

For en del kvinner er dette så viktig at de misstres uten, og kan foretrekke å leve alene, fremfor sammen med en som oppleves som en eneboer. Kvinnen lengter etter den tiden da han full av omsorg og ettertanke ga uttrykk for sine intense følelser for henne. Ridderen på den hvite hest, på samme tid romantisk, lidenskapelig og omsorgsfull.

Når hun ikke mer har kontakten med ham, opplever hun tomhet og en skjult vrede, for hun har egentlig ingenting å være sint for, men samtidig har hun noe, nemlig den tapte lidenskap. Denne vreden er uforståelig for partneren, som gir uttrykk for dette, og til sin overraskelse opplever at det gjør henne enda mer rasende. Hun har ikke kontakt med vreden

før den er der, opplevde ikke spenningen på forhånd. Med vreden trekker hun seg mer tilbake, og det seksuelle samliv lider under dette.

Under forelskelsen er det ikke så nøyne med ting, men etterhvert blir det behov for komfort og bekjemmeligheter. Det må arbeides. Vi står opp tidlig om morgen, går på jobb, lager mat, henter og bringer barn etc. Det var ikke det vi drømte om. Vi tenkte oss en lett og lykkelig fremtid, men møter hindringer som lett svekker vår drivkraft og berører verden dens spenning og poesi.

Erotikken lider under dette; erotikk er lek, oppvåkning, liv og entusiasme. Det erotiske møte er en fristund som avbryter de hverdagsslike plikter. Dette møtet blir vanskelig, eller umulig, hvis den andre klandrer deg og klager på deg. Derfor må vi holde det hverdagsslike liv i stramme tøyler. Vi må huske at behovet for å møtes gjennom samtalen har til hensikt å fjerne kritikken og ta brodden av klage-ne.

Roten til en annen krise kan komme av vår tilknytning til fortiden. Når vi danner par, skaper vi en felles fortid og gjør opp med vår bakgrunn. Men det betyr ikke at den forsvinner. Denne fortiden ser ut til å ha kommet tilbake i deres konflikt om kjøp av tomt.

Her støter dere på skjulte lengsler og behov hos dere begge, som hører fortiden til. Du lengter etter et hus på en tomt som er din, men avvises av svigerfar. Din hustru står på farens side, og dette er uforståelig for deg. Hun

møter også sin bakgrunn, i form av familielihørigheten og stoltheten over den.

Begge må se på dette. Her er en konflikt hvor ingen kan gi seg, for vi klarer ikke å miste drømmene, eller våre røtter. Det blir viktig å forsonse seg med denne virkeligheten og ikke starte på lange slag og oppgjør, for på den måten vil forholdet lide ubotelig skade.

Eva og Henrik.

Eva Handest.
Psykolog
på poliklinikken
på
Rogaland
psykiatriske
sjukehus
og driver
i tillegg
privat
praksis.
Utdannet
psykolog,
sexolog og
sykepleier.

Henrik
Bjørshol.
Klinisk
sosionom
på
Psykiatrisk
poliklinikk
Sandnes.
Utdannet
sosionom
og familie-
terapeut.

Skriv til Eva og Henrik

Skriv til Eva og Henrik om samliv. Still spørsmål om forholdet mellom enslige, mellom partnere, mellom foreldre og barn, mellom svigerforeldre og svigerbarn, ja om mange former for samliv.

Vi vil også gjerne ha kommentarer fra leserne til det som har stått i denne spalten. Alle innlegg trykkes anonymt.

Postadresse:
Samliv, Heljå,
Stavanger Aftenblad,
postboks 229,
4001 Stavanger.
Telefaks:
51 50 19 42
E-post:
ludvig.lorentzen
@stavanger-aftenblad.no